

۱۶
بنا کرد و بندی نسیم نموده میشد و بصورت منبر دین و دهم با نغمه
مبازند که دو سه پر کاله از چرم او هموری با یو الغار بمو انداخته است نکشت
که چهره و با سر پس وصل باز دو پر کاله چرمها را وصل کند و بالای آن سنگ
که آن بگذارند و تا دو سه روز خشک شود و بعد با کار و صاف نموده شود
نکشت باز دو از ورون بموازند نکشت ایهام خود چرم را برین برآرد
و از طرف و بیرون با کار و و با از نکشت و از سوهن بصورت نکشت
باز دو و بعد از بالای آن با چرم بلغار بسیار بار یک نموده و بچ پاد و اگر
بغا نسته بکشد بسیار خوب و بغایت لطیف خواهد شد و از شاخ
جانور و دندان میل میبازند آن بر چند قسم است اگر و دراز از البهو
نیم چینه گفته اند و بعضی کرد و راز یکبر گویند و دراز نکشت خوانند نامت میگویند
مؤلف ضعیف که آنچه از افسان شنیده است که در کیمیا از هر چه بیارند

لیکن از طلا و کوزن و شن که سفید بهتر میشود اما زکیر طلا نمی نرود چنانچه
سب برای آنکه بهتر اندازی یکی از عمل صالحت پس عمل صالح را با جبر غیر
مکروه منقسم نباید کرد چرا که نماز هم داشتن طلا و دست و دست نمود
و دیگر وزن هم چند آن برای زکیر و کار نیت و زکیر طلا نمی نرود
میشود و دست را سباه میزد و آنچه منتهی کسر ده شده زکیر کوزن و شن
و ماهی و کر کردن بهتر است چرا که نرم هم میباشد و قدری سنجی غیر دارد
چنانچه بایست وزه جلد برمی آید و هم وزن مناسب دارد و علی الطعن
کوزن چندین خامیت دارد یکی آنکه کسب نیت کوزن و دست و
بیشتر از اسب نمی افتد و از حشرات الارض و آسب غیره و دیگر
خواص از آن کتاب های حکمت که احسن است و الفاظ الا ویراست
اساطع نامیده و غیره اشباهی زکیر را او سنا و آن بر چند قسم بیان کرده اند

لیکن آنچه برای نیراندازی کار آید انبساط که نیم جبهه و نیم جبهه مارپیچ
 جبهه کلاه شاهین و سیم آب و کلبه و سینه مرغ و سینه جاک و لب کبر
 و زان نول و بعد نول و غیره و لیکن نیم جبهه و نیم جبهه مار و کلبه از اکلان
 گویند بهتر بود و دو سینه هم مبارزند لیکن برای نموده است به برابر
 نیراندازی و در رساله دستور العمل آورده که برای حفظ دست ز کبر
 جرم کاوان اهل قریش ساخته اند و تعلیم نموده اند پس باید که تا ممکن
 باشد متابعت کفار را بعمل نیارود و بعضی گویند که اجنبی بعین ز کبر
 جرم به نرو و علیه العنت و بکاوان مذکور تعلیم نموده و الله اعلم و
 باید که ز کبر با کشت جسد باشد و درازی زمانه ز کبر الفقه باشد
 که از تنبه ایهام اگر چه صیغه از صیغ نامن ایهام تا آخر سر نامن نباشد
 ایهام زمانه ز کبر باشد و زباده از آن در کار نیست مگر در از خواهد بود

تاخن اهام شکسته بشود و اگر ماه خواهد بود خون از زبر ناخن بر می آید و باید
 که جلد را در وسط زمانه زده گیر نگاهدارد و بعضی بکناره سوراخ زده گیر نگاه
 میدارد و بخاطر نیاز مندی آید که شوق اول برای گمان نرم است و شوق
 ثانی برای گمان زور و هو علام العیوب کلمه است و چهارم در بیان
 او و پنهانی که سهام بیان را بجا رانند بهر که در رساله قوسیه آورده
 که اگر نظر بر اندازه ضعیف شده باشند که هرگز کمتر راست نخواهند آمد
 بنا بر آن چند او و به نوشتن شده ناکس را بجا رانند بهر که در رساله قوسیه آورده
 بهر که شش عدد و آله دوازده عدد و هر یک را بجا کوب نموده در ده
 کند و مقدار شش خوراک بهای آب در و اندازد و در زیر و بک
 انش کند چون مقدار کفج مانده باشد مقدار شکر انداخته بخورد
 چند روز نوازد و بعد از نظر روشن خواهد شد نوع دیگر مغز هب و مغز هب و مغز

هر یکی یکدام مس والوزن گرفته و چهارم حصه اجزاء مرقوم حل کرده باشند
 خالص آن کنند و مقدار پنج وجه سازد و خشک کرده نگاهدارد و هر روز بر
 صاف شده با سر مرچوب در چشم کند نظر روشن شود و کبود عارضه
 چشم هر روز بعد از نماز با دعا و است بار بخواند بسم الله الرحمن الرحیم یا هدی
 یا مجیب یا سمیع الله عا یا لطیف یا بیا حفظ علی بصری نوعه بک علاج جراحت
 اگر سرکین است تازه که همان ساعت افتاده باشد بر جراحتی که چون روان
 باشد بند و فی الحال چون با بسند نوعه بکرا که شتر اندازد و بارز و با جادو
 نخله داشته یعنی در وقت کشیدن گمان در و کند سهوس کندم را با آب
 خمر تر کرده به بند و با بک چسبند روز منو از مصل آرد و برای درد بازو و شکر
 نیز میچکانند و نه تنها که عبارت از حمایت باشد نافع نیز است تا که درد
 فک که در هرگز تیر و گمان را در دست نمیرود و برای سخت کوهن آید و دست

که قدری چو نه و کینه بان را یکی نموده بران آید هفت فوراً استخوان
و برای آید و ترکیدن فرو و بعین مبادیه و ایهام و هر یک که ترکیده باشد
موم را گرم نموده هر روز دو سه دفعه میچکانند و بعضی روغن کبریا
که بکار گمان و تری آید نیز قدری گرم نموده میچکانند و باز کره بر آتش گرم
میکنند و او را بر آبی و کره بسیار بود برای طول کلام ذکر کرده و کتب و نسخ
در بیان فواید مختلفه باید دانست که هر چند الکتری مفید است این علم شریف
باعتقاد عقیده قلم آورده لیکن بعضی فواید عجیب و غریب که فواید و فواید
از کتب متقدمین باور داشتند و بکار برای انتفاع متعلدان میان آنرا نیز
بر خود لازم گماشته بقید قلم آورده که هر قدر به باور نفع رسد امید است
که عند الله اجر عظیم خواهد شد که خیر اناس من یفیع اناس و است
فایده بلید که در انداختن بر مظهر شایسته و سعی کند و رنگو کشیدن گمان

دکتر

و کشیدن شتاب و راندن و بر آمدن و جهانبند نمیرد چنانچه عزیز میگفتند
 که کتبش و بد اربابین و بزرگ و عسکری و دیگر گفته هم برین معنی بوده
 رات کش و رات کن و رات ران رات برین رات
 نشین رات نشان و خاطر خود را بجای دیگر ندارد و از روی نشاط انداز
 و غیر زیاده و نمیرد با کمال از وزن گمان نه اندازد و هر مرتبه غیر را تاب دهد
 اگر کج شده باشد رات سازد و از رفقای خود رخصت بر روی رخصت
 مقدم کنند که چون باین ادا ب عمل کنند نوبتی باید فایده و در مصلحت
 و ارکان و فروغ و خصلت نمیراند از بی و آنچه مینویسد بدان محتاج است
 باید دانست که اصول نمیراند از بی که پنج وجه است اول قبضه دوم فقه
 بعینه سنت بن سبوم نغز بن بعینه و سنین نمیرد به چهارم نظم بنجم
 افلاک بعینه نمیرد از گمان چهارمین و ارکان نمیرد بخار بن چهارم

اول شتاب انداختن و دوم سخت اندازی سوم بر نشانه رسانیدن
چهارم پاس داشتن خود را از عدد و فروغ آن برت قسم است
اول کشید و اسناد آن بزمی و دوم شناختن وزن نیز با کمان و چشید
بسن و شناختن بندی و شش چشید و خصلت نیز اندازی و دانست
یکی بر هر کاری و دوم بر هر دوا و آب و آنچه مبنی بر این محتاج است
دوازده چیز است سخت و سه نرم و سه مسنوی و سه جز که
اول قبضه گرفتن و دوم فصد بستن سوم کرد دست شکم بستن و آن
سه نرم باید اول انگشت سبابه دست قبضه دوم بی رات سوم باید
چپ و سه جز که ساکن باید اول سر و گردن و دل و آن سه جز که
باید هر دو مرفق و فاق و پیکان فایده و در بیان نیز لب باید که خبر را
و نه نسبت نه بعد از شمار می من جمیع الوجوه و لب و بعضی بطرف خارج
انداختن

۱۶۸
و سه حصه را بجانب بیکان گذاشته رشتنه بر ششم بر دوازده اگر درست
آید که بدون کم و زیاد آن سرش درست است و بعضی قدمان
گفته اند که وزن غیر چهارم حصه باید که برابر شود لیکن در مقبول است
بیکان غیر لاشک که قدری سبک مینماید بنا بر این قول اول احوط
فایده دیگر بد آنکه برای غیر و اصل چهار پرست چون خواسته که
که جلد نرود و دست بر قرار و او نیز بر نقد بر خواه بسیار بر خواه است لیکن
همه بر انداز یک نوع جا نور باشد و او سنا و آن مناسب هر کار
بر گبری از هر نوع بر نده بخوبی کرده و آن است که برای غیر انداز ب
عرق اندازی بر نمایی کرکس و عقاب و هر چه مناسب است و بجهت غیر
دور اندازی بر نقد بری و شاپن و جرخ و بجری و امثال آن باید
که در بن بر نمایی جلدی و نمیزی بسیار و به هر نمیزی که بر نمایی بنگارد

بر جانوری بگیرد که سخته و ملایمی و نیزی و نندی داشته باشد
بس پر از بازو بگیرد نه از جای دیگر و در آن شتر داشته که اگر یک
از شاه بر باشد متاع آن نیز از شاه بر بود و اگر از دم کند
از دم باید و اگر از بغلی باشد هم از یک جنس واحد که الجنس مع
الجنس و آفت بس هم پر از مقابل هم یکدگیر باشند یا نه یک
بر و دو مشهور است که اگر بر کبری نیز از پنه وصل کند و رفت نیز
جلدی نماید و بر مای بغلی اگر وصل کند نیز بسته کند و بغلی آن
از طرف و ر و ن باشد و پنه طرف بیرون را کوبد پس در پیر
باید که همه بر مای یک طرف باشند تا تفاوت و در رفتار و نادرست در
کردار غیر هم نرسد فایده باید دانست که بعضی بجان را در روغن تلخ
آب صابون میهند و این در تیر نزاد است و آن منع است که از دهن

در آن بجان امری مینماید پس مرشدم خوب بگرد و بجان سست بماند
 و اگر در آتش انداخته و جنبیت را بسوزد و کاری بجا صلت زبراکه
 آید از شش بر طرف کرده و کمر با جنباط نام بجان نمیرد اسوای و نباله ابدی
 بدو در مقصود است و جنبیت بر بجان بخواند رسید فایده اکثر نمیرد از این
 بشرط خبر دارد بودن از جنبیم از کمان سست با صاحب کمانهای سخت
 انداز سفت مینماید با از راه علم خود نشان سست که در وزن سایر لوازم
 سنجیده و همبده نمیرد از بی مینماید بشرطیکه سخت کمان معلوم بود و از
 سایر کمان و نمیر خود واقف بنود و بر کمان قدرت نداشته باشد
 فایده باید و انت که در از بی قبضه کمان باید که بمقدار تمام انکشت وسط
 باشد که از سر نوک انکشت وسط تا وصل و پنج انکشت مذکور و در پنج
 درت آید و از طرف پست دست مینماید و این قضیه برای بکلان که

که چهارده منت کامل درست باشند موافق است و در کمان کونا ه
خانه و در از خانه موافق آن باشد و کمان با بداری بوجه حسن نماید بود
و شند و نیز خواهد شد و درازی نیز را اوست و آن از قیمت کمان ده
پهرون آورده اند و اینجاست که کمان وزه صد و یازده جز قیمت
کرده بخانه و پنج و نیم کمان و پنج و ششم زه و نیز را سوم حصه آن جنبه
کرده اند یعنی شش و هفت جز چنانکه بزرگی کوچه کمان وزه و نیز
بهم صد و یازده جز یعنی شش و کم بشتر علی که کنند کونا ه زه بقدر و
باز زه یک کره همان ره کند بعد از آن در کمان به جهای اجزا باشد
و در آن بود منت نوبت و هفت ای بسره سه نکت و یک در آن شش
سوم حصه آن بود راست نیز یک نکت نه منت از پنج است نیز
بعین گفته نیز نانی را از سر استخوان که با بازو وصل که آنرا الگو گویند

با سر انگشت خنجر باشد و غیر جزئی و شکاری را انداختن آن که گفته شده است
 تا انگشت خنجر باید زیرا که چنان ترغابی مذکور میباشند و غیر جزئی
 را با سر انگشت وسطی گفته اند و در تیر یک ربع و ده باشد و سه ربع زن
 انقدر که درون زه و کمان بغیر کشش در می آید اگر مرده است و چون
 کشش داده میشود و نیکی کمان میخورد و نیکی چنانکه در ربع غیر اندرون
 کمان سه ربع و در کمان بیرون کمان که نیکی از آن زه و نیکی کمان
 بوقت کشیدن در آید بدان و در کشیدن چنان باید که بهتری و بکون
 بکشد و چنانچه که موی از خنجر با نیکی میبند فایده و سوال اگر کسی
 که وقت کشیدن کمان چقدر میخورد و زه چقدر جواب بگوید که در حصه
 کمان و یک حصه زه زیرا که کمان خشم دارد و زه را در جبین سبب
 یک حصه کمان زبانه میخورد فایده بدانکه که و تیر دور اندازی را هر چند چنانچه

و در نزد و در نزد انرازی نسبت به نبر خونی اندازی سوا بی سبکان
برابر سبک ایهام را با و به باشد و بعضی گفته اند که بقدر تمام ایهام را با و بود
بشرط آنکه بقدرت و با حرکت کشیده شود و در نزد و در و در به اید
الاسرار آمده که مذکور است اسحاق منوچ و طایر تیر بر است که فدی تیر بقدر
ساختن کمان باید که توجه حسن کشیده شود و پس گفته اند که اسبهم من
القرون الی القرون نفس برش چنانست که یعنی تیر موافق هر دو خاکی باشد
فایده را از بعضی چیزها باید که منجر و نیزم آتیه نکند و کمان بر زور را
بعضا بط فلاب نکند که در کماهی سخت و اسوار میشود و تیر را سبب
ضرب کم منجز و و کار کم میکنند و هر چه در نرم نرم بعضی کما و را با سبب
زاده کنند نفع بسیار شود و دست و بار المایم مسکرو اند فایده و در سبب
فوسحی و ده که معنی کشنده است که تیر را تمام کشیده و طایر نکند و

چنانچه کسی دست راست خود را در طعام گرم و سوزان بنهد و انگشتی را برین
 و مجروحی طعام دست خود را بکشد و از دست چپ او کوئی نخافد
 بپوشانند که قوس بگیرد و نگاه از بنمقد مر آکاسند بر عت دست خود عیب
 برود و مثل کند چنانکه کرمک و طعام اگر زباده افتد تمام طعام را
 ضایع کند و تیرازگی ملک طعام پیروز خواهد شد و دیگر از زباده کاهش
 نیز سر آید و میشو و بعضی میگویند که کند است که غنچه برود و دست
 را مثل برق کشاید یعنی عیب برود و بار امیش و پس پشت عیب برود
 و سه تا فرورست آنها که قبال این بنشیند بر خطا اند فاجده و در جواب
 نیز اندازی بد آنکه اول قبضه را در کف گرفتن که میل بجانب چپ
 کند دوم گان را چنان بگیرد که گوشه بالای یک جانب میل باشد سوم
 دست راست بکشد و دست چپ برقرار بماند چهارم گان که کشد

پنجم شتاب کشیده با و پانزین کشیدن هفتم کمان را کم و زیاد کشیدن
 هشتم وقت کشیدن کتفها را بر آوردن نهم تیر انداز همه مضار است
 نثار دهم تیر را کمر تیر کشش کند و آن است که بجز در تیر را کشیده و بجا
 یازدهم تیر انداز و کمان در از و تیر کوه ماه و بالعکس آن بعینه کمان
 کوه ماه و تیر در از بود و زه تنگ و با سبط بود و تیر سبک و کمان نرم
 و با بی جیب را بسیار در از بکشد که سر تیرها بر آید و انقباض نماید و کمان
 کوپنده و در از دهم تیر را در وقت کشیدن دست کمان بالا آورد و کشان
 پانزین بر و سپرد دهم سوفا را بر خفته و از خفته شدن تیر است و بیست و یک
 اندک در تیر حبش می آید و دوم شتاب رود و سوم سوفا را تیر بکشد چهار
 سر سبانه از ناخن ایهام کند و در و محل خویش نثار و در وقت کشان
 زه از کشتن است و از آنکه در کوشش مانند قایق برای تیر انداز

۴۰
پس نیز شش بلک با دو کم زنت نیرت و کلک بهاری و کورانی سنگین
و جلد بود و پرش از کرد کار کس گمان و سو فارس فدری عین بود
کز ده کت و ده نشیند و چکان نیز لب از ده هم نخت تا چهار نیم نخت
گفته اند و زیاده هم میسازند لیکن برای بدست چهار گمان و از کمال
روز که از سه تا یک زیاده بود قول نانی نیز است که کار بسیار کند و گمان
از چهار ده نخت کم نبود و بر پی پر و قبضه و بر کوشه خوب و عیش است
و هر دو خانه یک و هموار ختم و از قوت نیر اند از کجاست کم زور و
زبردست بود تا نیر اند از نیر بسیار نواند انداخت و جلد گمان نیر اند
نوده از ابر ششم صاف و باریک باشد و از زور گمان و ناز زیاده
بود و هر است و سر سببی میاید و مبدان جلد سخت به سجده که سو فارس نیران
زوجه گمان باشد و چند ناز ر بمان خام سجده موافق مضابطه نیر اند از

که اگر آهسته گویند بجهت دوزخ گیرند از بی خاک نوده بط نول و نیم
 دهم است و سینه باز و کله شاپن و نیم جبهه مار سر به تپ که در کشش
 نیز از دست نبرند ابو جرح حسن بر آید و جلد رود و کمان در حکم نبرند از
 خواهد بود و کمان را دور نوانند و است و برای صافی نبرزه کرد و خل نام
 دارد و قایده بد نبرند از بی آماج نبرد بعضی نبرند از آن است که از پشت
 رس شروع کند و پشت مشت چو آید تا به پشت و پنج کمان که از آن زیاده
 بد نبرند از بی لبش به هر قسمی بد آماج نهایت بعد مسافت همین است
 و موافق قانون اکثر اسناد آن شکل نبر این آن اوسط است که از پنج
 کمان که بالا رفت و بکمر نهفت کمان پس نبرند از بی لبش بر چهار بد
 مؤثر شده اول سه کمان دارد و دوم پنج کمان سوم هفت کمان چهارم
 بیست و پنج کمان زیاده است شکل ندارد و اگر یکانش در این باشد

^{۱۷۳}
 و اگر گران بود اندک به مسافت کم کند و اگر مکانش از دستور مذکور سبک
 باشد بر گسی آن بجای آورد و در رساله صالح چنین مرسوم است که اول
 از یک یک مکان تا به بیت و یک یک مکان است و دو به بیت یک مکان است
 بدین که از یک یک مکان مشکلتر است تا به سه مکان و از سه تا به هفت
 گمانست فایده است و آن گفته اند که از هر مکان بفرستند آن انداخت
 لیکن بهتر بفرستند آن انداخت و از میان پاران مکان موافق زور خود
 بفرستند آن بدست آورد و لیکن خبر کم بدست بی آید لهذا بهتر خود بهر گشتن آن
 و ادو که آن را مضایقه نیست و بخاطر موافقت نیازمند بهر سه بهتر است
 که گمان و بفر خود را یکس ندید چرا که گمان با دست خود آشناست و
 کسی دیگر که از وجهه بفر خواهد انداخت بکار بفرستند و بسبب تفاوت
 و سهوا و احتیاط کنند و گذارد و کشتند بفر و تیرش بدک نشاند پس بفرستند

خبر خوب کم بدست میرسد لهذا لازم که ساز خود را بدست دیگری نهد
 و اگر کما اینها بی متعده و غیر ثانی دیگر داشته باشد سعادت خود داشته
 بدست غیر از آن بدهند که داخل ثواب خواهند غایب بدست غیر از اول
 مضمون ناچهارم است و برای خاکی انداختن نه در جیب باید نمود
 اسنادی در زمین است که از هر چه در قاور باشد و بکلمه نواز است و صحت
 هنر آن در هر درجه آن خط می کشند و زور کمان را با وزن خاکی با هم
 سنجیده کنند و گذار را بهیچ محکم خود کرده اند که موافق هر درجه کنند و ضرب
 و کشه برابر می رسد نازان و ابره خاکی در نخل از نو این کمال هنر خاکی
 انداز است چنانچه سابقا در احوال مملکت علیهم السلام بقید فم آمده است
 فایده دیگر باید دانست که چند کردن زوایا نیست است عیب پیدا می آید
 یکی که بهیچید این جای که است شود و دویم نیست از اینها هم بداند آید بیویم برآورد

فایده باید دانست که از جند شدن شانه راست نیز نورست که سر بلند
 خواهد شد و اگر فاق نیز به پس از تخت قبضه جوسته شود نورش از بین
 خانه کش و نه و منحک شده و یکچیز سر بلند رود و همچنین اگر فاق کاه
 بلند قرار داده شود نیز نورش سر بلند نشد نماید و اگر تخت
 قبضه بجانب بالا حرکت باید نیز نورش سر بلند خواهد شد و این به جهت
 فایده در کتب هندی آورده که چو یک تیر یک فاس باید تا تیر بلند کند
 بد آنکه سو فایر بیشتر و راز و فرای نکند که آنقدر که زده و روان چو یک بلند
 و مدخل کنایه مونی و بگرتب شده و شب و قرار نماید هموار و در دست
 باید تا تیر سخت بر آید فایده بد آنکه عقد مونی است که چون بلند باشد
 بسیار بر ناخن ایهام آید آنرا عدد و شست قرار داده اند فایده در قبضه
 بهر ای نیز غرق برق می اندازد و عین نیز باید در قبضه کمان عرضی فست

در رنگ برقی عید می اندازد و فاجده بملک بادل کسور و بای مجهول نوحه
از بیکان نیز هست که از آهن باشند چل در از سازند چنانچه حضرت امیر خسرو
علیه الرحمه میفرماید: بملک سان بر سر چوب سیخیده برک برون آمده آتش
بملک سوزان بسرو بی زوده سعله آتش بسرو بی زوده سقیه بادل
مضموم بیکان تبر را مانند که در شش بسیار نیز کرده باشد و ندان کس
نوعی از چوب است که بکانش از استخوان سازند که مثله باشد بدندان
کوساله بود چنانچه امیر خسرو گوید: سواران کرکین و لیسیران فکند
بدندان کوساله شیر افکند: زبان کاه و نوعی از بیکان نیز باشد شیخ
نظامی علیه الرحمه گوید: زبان کاه برده زهره شمشیر: و در آن شمشیر
بود از تیر و شمشیر: الفاعلی است که محاوره و اصطلاح است: بای
و است: مینوک: بادل مفتوح و ثانی زوده و بای مضموم معنی کلاه و باشد

و آنرا نرزم گویند ابو الفرج روحی گوید که فی رستم و سنان رستمی
 که از جنوس نرزم شهر بار است کمان و حمان هر دو یک معنی است
 و حمان بادل مضبوط و نانی نیز مضبوط و الف بده بانون زوده لغظ است
 که اول بار واضح وضع برای کمان نموده با عین نرزم داشتند بر دو خانه پنج
 در اکثر فرهنگ است و نرزم نیم جرح کمان بخش را گویند زوم بادل نانی منظم
 کمان نرزم باشد که کمان از ان از ان مشق کمان کشیدن کنند و آنرا نرزم
 خوانند و زجوم نیز کمان را و فلک کربیان را گویند و کمان دو چوب
 بازه حسم دار بوند بر رازی خانه کمان حلقه را در وقت جد کردن
 ابتدا ای آنرا آتش کاری آهسته آهسته کرده بر بالای آن چوب
 بار ناسوار کنند تا درست نشیند و آنرا در اصطلاح کمان کران غالب
 و قابوت و کالبه نامند بعد از ان شمشیر جرح بر بندند و بگویند

همان طور که دارند و روز دیگر زنجیر کنند شیخ نظامی گوید به منی چون
 ز کمان از کوزه پشته برود و دوش چو کبخت از درخت زاع کوشه
 کمان را گویند حکیم فردوس میفرماید و در آغ کمان را بر نهان
 نه بر و آن فبروز کرد و با و تراست با و ل مفتوح و نانی ز و صده
 را گویند که در هنگام تیر انداختن از جای کمان بر آید حکیم فردوس گوید
 سه دل سه کشتن بر ز و سه اس بود همه دشت بر یک تر است بود
 چکا و کاه چکانگاه جایی باشد از کوشه کمان که که سیر و اینجا واقع شود
 و در آن سه عرب فوس کمان را گویند رجل الفوس خانه زهر کمان
 که در حالت تیر اندازی خانه مذکور بطرف اسفل میباشد و بیت الله
 خانه ای کمان را گویند و قواس کمانی را گویند خواه از ابتدای
 کمان را ب ز و با اصلاح کاری کمان را در کنند که الفوس یعنی جگر کمان

یعنی قبضه است مفوسطی که در آن گمان نیست یعنی زبان که در سرش
 با هم گذاشته میشود و نیز زده گمان را گویند و سببه خم گوشت گمان نیز
 جایی سببه گمان باشد و خنجره انگشت را گویند و حبه زکشت را و قرن
 نیزه آن چوبی یعنی فندقی را گویند و گمانه نیزه نیزه آن را گویند
 ابرجی محلی است که سر شاخ هر دو خانه در وسط قبضه با هم میباشند
 خند و محلی در قبضه گمان که بلند میباشد گنوم گمانی که مخصوص نمبر انداز
 و در جراح سباب آمد و گویند بالضم نام گمان آنحضرت صلی الله علیه
 و سلم است پس اسکلکام مجلت باشد و نمبر اسکلکام و آن است که گمان
 نمبر اندازی مجلت باشد نمبر اول مضموم با نمبر نمبر را گویند و نمبر یک
 نمبر است و سهم نمبر را گویند و نمبال و نمبالان که و سهم نمبر که مرات
 نمبر است و فصل نمبالان و فصل نمبالان نمبالان نمبالان نمبالان نمبالان

منقص بجان در از فنز پیکان کرد و ریش بر پیرم قشانه بگوشانه
 غیر باشد و شفا بول مفتوح نیکش را نامند فایده و در معنی انبوال غزیری
 سه سه حبت و دوست و دوست و دوست باید دانست که در رفتن
 زده گفته شده که سه حبت و دوست که خنفر و مغر و سلی و دست ز کشتن
 که این هرست انگشتها را حبت بدارد و چنانکه سابقا ذکر نموده شد و دوست
 که ابهام و سبابه باشد و اما بعضی میگویند که مراد از سه حبت مغر و
 و ابهام دست قبضه است پس بر بقول دوست از انگشتهای قبضه
 را اعتبار داشته اند که خنفر و سبابه قبضه اند فایده باید دانست که بیکانها
 نیز تر کش و بخور بسیار است تا کجا که بقصد قلم آورده و مولف ضعیف
 اسمی چند ی را بیان میکند چنانچه زبان کا و کا و زبان نیز گویند
 و دندان کو ساله و زبانه و سبک و بر کسب چنانچه حضرت امیر خسرو

بیت هفت رقی شکر عد و المعبود زو همه سوری و مد و برک مبد

و تخم خبار و منو با د ام و جوال دوز و زره و زرخ نول و سه پهل و جها

پهل و نشتری و جال و خالی و معکوسه لبس از لبس و د کول و ارنگو

و ملک بی بروم بکان و کلنج و منجلی و پهلدار جال کجراتی کلزارش

غیره اکثری آسانی بکا هتا بالا غره مثبت بافته و انبقرتا و د صد نمود و

دین است و اکثری را عمل آورده العلم هو الله فایده بکان بخون

همین سه پهل و را گویند و جها را پهل و مانند خنجر کلت و رو و کشت

بصورت واحد است مثل بر کسید سازند و هر دو باز و بکان مذکور

کا و اک دارند و تیر کنند که اگر در شکم بر شد و تیر را بکشد و رو

نکشد بیاید العیاذ ابا الله و تیر که سابق بیان نموده یکی از هم

بکان تیر است و بعضی همین تیر را گویند جها بخ بالا ثبت بافت

و کمر و ستارچه از اقامت غیر است و تریج بر و کلک بر و باد و امچه و لولک
 چو کور مصفا و چو کور خار و از سه بهل مصفا و ضابطه کلی و رس است این
 است که پر خانه و پر ثانی غیر ثانی مذکور را فهمیده و با وزن خوب و بجا
 درست نماید و منظر بی سوفا و پر خانه هرگز از خوب زیاده و کم نباشد
 بلکه لطیف پر خانه و سوفا رست و هموار باشد و بعضی غیر را بهی و ار
 با حسنا طست بی و محکم مینا زند و بعضی سیام و ارمب زند و باید دانست
 که آنچه در عالم است همه را بجز بر در نمی توان آورد که موقوف بحیثیت
 مال و معاش و فراغ خاطر که لازم است و در تیر انداز شدن و در معاش
 و تیراه که نامی به نام حرج نیاید و کینه نامی است بسم را بجز حاصل نمیشود
 که و بلیب قصور است تا و خصلت است که این هنر مغرب نزد گشت
 که انو ساحت وجود معدوم شود اللهم احفظ وارزق توفیق

مفید

تخصیله خالصا صافی سبیل الله نفسا فایده باید داشت

که بجان نیز آتش فکس است که از آن آتش مستنور شود صورت

بجان مذکور مشابه به نغم فرغ یا نغم کبوتر مجوف باید ساخت و در آن

مصالح آتش بازی بر کرده بجای آید برود و اینچند قسم است لهذا اینجا

آن بر دو اخته که بدست کسی نا اهل باشد که از این سبب کسی را معرفت

در ساختن فایده غلطه کمان انداختن برای زدن شکار و خوردن و غلبه

بجاری آید و ترکیب آن برین طور است که کمان را چیده نموده چنان چنان

ناید که زه در میان منبک باشد باد و زخم و زهر کند که وقت نیز

انداختن کمان جلوه افشانند بعد سوخته و نیز را چیده شده نموده و غلطه

را در میان کمان نهاده اند و بجان نیز مذکور کرد بصورت نصف

مچنه میان کمان و کمان باز و سوخته و بجان را از کمان چسب و بر کشند

نخواهد از این و خواهد از موجب باز نمودن فصل و باز شاخ و باز مس
 و غیره سو فار آن دو قسم است فعلی و غیر فعلی و فعلی آنست که مانند
 سو فار درست نموده چرخیده و در میان سوراخ کرده از بالا سرود
 نگار دارد پس در وقت بستن جلد کمان مذکور باید که در سو فار جلد را
 که سبزه بدید و بر کمان سوار کند که نه غلوه که همیشه همراه باشد و غیره
 بچند نموده است در منقوش که مذکور علیحده میباشد پس غیر مذکور را بر قبضه
 کمان جلد می اندازد و بعضی غیر مذکور را وقت انداختن با قبضه کمان
 با قدری رسبان کشا و ده بسته می اندازد و نظردنانه را تا که از او سنا
 حاصل نماید خوب نمواند انداختن فایده اگر خانه باین کمان زیاد بود
 بعثت کم زور باشد از جایی که وصل نمیرسد بجز با کتری کم غیر باین
 وصل نموده و قبضه را نیز فدری از باین گرفته اندازد و اگر خانه بالای کمان

گزنی زیاده بعضی کم زور بود و نیز را بگو با کسری زیاده بالا وصل کنند
 و باندازد و کلیه این است که اگر خانه بالای مکان زور است و خانه پایین کم
 زور پس قبر بلند خواهد شد و اگر خانه پایین مکان بسیار زور است و خانه بالا
 نرم پس قبر بخت میشود و اگر هر دو خانه برابر باشند از بخت قبضه سوختار
 نیز برابر وصل کرده معلوم آید با قدری نیجه اگر سوختار نیز از جای دیگر بلند
 وصل شود تر میوار خواهد شد و اگر نظر بر دستهای خود نموده کم و زیاد
 کرده باندازد مضائقه ندارد و این موقوف بر علم است و باقی در باب
 زه کردن مکان نوشته شده فایده نیز بار یک از مکان پر زور را نهین
 هنر است چنانچه نیز اندازان انداخته اند و بر آن فخر کرده و نیز بنان
 بسیار کار میکرد و این وقتی میسر آید که نیز انداز جمع و جود بر مکان خود
 قدرت داشته باشند فایده اگر بجز کران و سوختار یک بود پس آنکه

از وصل گاه نیز افزوین چند کرده اند از و تا بر راست رود و بر همین

قیاس بالعکس این نیز بعمل آید و فایده در رساله سهم المراء آورده که اگر یک

که آنرا گفته گویند رفته باشد و دو بر باقی مانده نیز از دورست خواهد رفت

و اگر یک بر رخ و بالعبار رفته باشد نیز راست خواهد رفت فایده ششمین

کلیک است که بر اقی و سخت و سبک و دراز بالا و خوش بوست و کوه کوه

باشد فایده هفتمین قبل ازین میان نموده ایم لیکن چون در رساله نوشته

بعبارت دیگر نوشته بود لهند ابار و دیگر بقصد فلم آورد اگر خواهد که از تر

بجای آتش رساند پس باز و نبری که بجان آنجوت باشد از این و

از این صورت نیم مهند کند و در آن سبکان قدری آتش را در پیوسته

چسبیده از بالای آن برسد و دیگر در آن سبکان محکم کرده یعنی مانند

غول و نماید آتش بماند از و همین که بجای خواهد رسید آتش اینجا خواهد سوخت

و این برای جنگ حصار حوت قاصد است سلطان ابن فسن نیز انداخته
خاک تو و راهک نیز اندازی گفته اند که هر عیب و هر اعیان کم باشد
بر خاک تو و غایب شود پس چیزیکه بمندی در شروع نیز اندازی باید
آموخت باید دانست که کمان را بصورت زده کنند بغیر کسی باشد
یافته بعد و کمان را بعد از دو کهر می چاشند و او نه اسب چهار کهر
نگاه دارد و بعد با سینه می که در گلیه است و اندک راج یافته کمان در دست
گرفته با و آب تمام میکند چنانچه غریز میکند است و از راز است و از و کمان
راست و قیضه راست = مبدار و رمف بل ابن هر سه گانه را =
و باید که بروت کشش نماید و حج اعضا را بوجه حسن نگاه دارد و اول
جسم بر هم تریزد و دوم رو در هم کشد سوم سر بچیند و بعد بی که اگر کاس
بر آب بر سر باشد فطره از آن نریزد و چهارم اطراف و مرکز و پنجم قیضه

نوشتن و روان راست و بی چرخ و چرخ حسابان فایده و ممانعت و ممانعت
 کن و کند و در کند بدن و کذا چون و چندان و در اندن و در آمد و بر آمد
 و غیره امور این علم با حسیا ط نام تعبیر آرد و در باشد و هر کس این غیر
 را بکمال رساند بقیه که نبرد اند از بها و کبر و آسان خواهد شد فایده
 در تبه غیر اند از بی در تبه که کشتن زبانه است و اسناد و ان که کشتن را
 کمال نبرد اند از ان گفته اند فایده اگر کسی برسد که سر تبه که ام است که کوه
 فنی که در تبه کشتن باشد و با و در می گذاشته و با و در دست سو فایده را
 سر خوانند و چون ببرد با بختصر برسد بیکان را بر نامند و در کمان بخت
 کرده اند چنانچه غریز بختصر است سر تبه و در تبه کشتن و دست خویش
 شمارند سو فایده را باب بختن و ولی در کمان هوا و و در دست سر تبه
 بیکان شمارند از شرف و تبه و در و در طول بقدر و رازی یک چو

از جانب سوختن با وجود کثرت بخت و شرف اندازی پس آنجا
نماید و سبکان میرمهرت را با نفع داری و در پستی بی کم نماند انست
کمی را در تمام نبر انداخته مساوی با روز بهرست و در رساله دیگر
نظر در آمد که میرمهرت که عبارت از سیزده گشت و قیاس و غیره باشد
باید که قدری کوتاه تر از آنچه در این مجرای معلوم شده که در حالت کثرت
نشانه را در نظر آوردن نیز کمتر کشیده میشود پس باید که در حالت نگاه
ممودن بسوی هر فک لایست که نام میر در کمان در آرد و تا بقصد لنگ
نبر برابر آید تا اگر نگاه به نشانه مذکور درست توان نمود و در کثرت
وین و از است و آن شنبین که میرمهرت بقدر دو انگشت و عرض از
نبر عرض اندازی کوتاه باشد و این درست و راست میباشد
والله اعلم بما یجوز و انت که برای هر غیر و زنی است عیبه و قد ب

چه گانه واجبه است و پس در قدر بر گفته است که بعد از آن فیه خود
بود و بعضی ده فیه دوه و بیسم فیه تا باز دوه و دوازده فیه گفته اند
واجبه مولف معتقد است که این نموده است که قدر بر لبس معجزه گان است
بیا و کم نه است هر غیر یک قدری گناه بود و رفت ر خوب و
کار بسیار کند و بهر اسب نشکند و غیر نکند نه و بنم است سوا بی
و قدر مترابی سابق و زمین هر یکی از آنها فیه فیه خایده و در بیان دست
و این مرفی دست کشش بداند نوک مرفی مذکور را با وصل باز و
با قوت تمام دارد بلکه با تمام کفچه خود چنان بقوت و زور در آورده که
گویا مقدار دست یک وصل استخوان است و اگر دست خود چنان
و مسلکاه مرفی بگذارد چنان زور بود که نمی توان دست از آن جاد
بر آورد و ناوقت گذاردن و در ماسدن نیز نهایت با ستوار و گنج

۱۸۲
 و دیگر مرفی با مرفی دست قبضه با هر دو دست یکجا کعبه و بسبب
 آمدن گردیده که اگر شخصی از زرب همان از جانب پشت بر سپاه بقدر
 موب و بلند نباشد پس اگر مرفی دست پشت بلند نشود و نیز موب
 بلند نخواهد رسید اگر مرفی مذکور است باشد نیز و خاکبر نر مال
 بر بست خواهد شد پس باید که مرفی دست مذکور با بخت قبضه برابر باشد
 و کعبه تا حد نوک نیز با مرفی و فاقی مجدی برابر است باید برابر داشت که تیر
 و بطرف پهن و باریک کرد و اگر نوک مرفی مذکور به پهن کعبه
 برابر استانه خواهد شد و او از نیزه کعبه رو سستی و هر کس که در
 نیزه همین سبب است فایده دیگر باید که بهوشک کعبه پهن زو فضا
 نر نه و موشک پهن کعبه آخرین را که برابر وسط پشت خضر و
 مفرست که منتهای کعبه بود و آنرا گویند و بعد از آن یک کعبه

آنست سبب بچون بشنه خفا الک الرخ جنگ دران کذا ارند اچو
انفوت اسب بر نخم نرسد واین مبالغه سبب لیکن احسان علا م
که باشند نرسد فایده لفظ هر مطلقا نام نشانه نبرد سبب بش بش نه
باشند آنها در عرب بهر کوسید فایده بعضی تیر لبس را و تبار و ارشی
بعضی تا آنجا که بر چرخ خانه وصلت و بعضی تا مشت نبرد بعضی تا نصف نبرد
درست میکند و این از نزدیک در نموده بسیار کار میکند بست
به تیر های دیگر و حسد ان در نموده ز و عش رق مستند لیکن اگر این
نبرد را بر های مستند میکند از کمان بسیار زور از بله سه چهار کمان بلکه
از پنج کمان و هفت هم که باند از دو کار خوب خواهد کرد و دیگر اگر این
نبرد را بر های بسیار بلند میکند بلکه بر سوز هم نکند تا هفت مشت
کمانی بلکه زیاد و نه مشت تا مشت قدم که اند اخته شد و بسیار چرخ

فایده و راجع این مراتب غیر اندازی و آن ^{۱۸۲} ششم بیست و پنجم است
 اول غیر اندازی رسی است دوم عرق اندازی سوم جمع اندازی
 چهارم برق اندازی پنجم خوب اندازی و غیر اندازی رسی است
 که مردم عام نمیری اندازند و از قواعد وضو ایستاده و بنزد عرق
 اندازی آنت که در استعمال خاک نوده مهارت کلی داشته باشد
 و چنانکه نوک بجان نمیرد و ام شام در وقت کنون نمیرد
 چنانچه غریزی گوید چو بوسه بجان مرگشت او نه گذر کرد
 از مهره پشت او نه و جمع اندازی آنت که هر نمیری بطرف نشاند
 بر سر سوختار و بکرا فند و هر که خطا نزد و بلکه نرفی داشته باشد و اگر
 خواهد که برق انداز شود و غیر برق انداز کار بسیار کند و برق اند
 آنت که نمیرد و رگمان عرق ساخته قدری نگاه داشته نمیرد برق

هر دو دست را کند و چنانچه غریزی گفته است خواهی که نبرد از نول
سند ان گذر کند اندک بناب و منت بزن هر دو دست را ران
و خوف اندازی است که بجمع قواعد آراسته و پیراسته باشد چنان
و در دست راست اگر آغزی رسیده باشد بتر را بازه وصل کند
و بدندان مشک طرف چپ و این تر را بازه بگیرد و بدست چپ
قبضه مکان گرفته بیشتر بر دنا مکان کشیده شود و این تر اندازی در
مکان نرم مسبر آید فایده کسی که قبضه بهرامی بگیرد باید که تر را قدر
بسته وصل کند و در گردن و چپک باز بجه و سواست چنانچه بالشت
بافته فایده شش جهت را بهتر اندازی قرار داده اند که از بالای کمر است
اول قبضه و دوم آرنج سوم کتف چپ چهارم کتف راست پنجم آرنج
راست ششم گرفت شست کف اند و در شش چنان باید که هر شست یکی باشد

در علم نادر

۱۸۵
چشم راست نایب چشم چپ باید و چشم چپ بر سر چکان فایده ارجح است
راست و راستان موافق سر بن راست باید و در گذر مرث موافق
بطرف سر بن فنی دم فایده دیگر ناب و اون منت انت که اندک فبینه
را بدون ناب و هدنه آفتد که فایده شود و این در بین نفعقدار و فایده
و راستان گفته اند رو باه و او را بد و در بر آید ن شبر آسار آید و جز
گفته سه چون که بر در کمان سنو و چون شبر نر بر آید و دست چپ را بوقت
کشیدن چنان مستقیم و محکم بر او که حاصل شود و در رساله نوشته که
بدار و بدار یعنی دست را چنان قائم نماید که معنی بدار و بدار از دست
بظهور آید همین معنی صحیح و همنزه گفت رسیده احب علی جوابه نشسته
آهوی رسیده انتب هو می جو کر می سپید اهو فایده کمان کوهه بر آید
خاکی و بر ناب و غیره بکار آید و کمان در انداختن برای سواری اسب و نیز

در روز جنگی که بود و کمان گفته اند که قسم است دو از ده پنجم و نهم
و پنجم و چهارده پنجم شش از یک فرجه سیر تا سیر کاه و یک حس کند دشت
مبارت است از قبضه چهار انگشت لیکن آنچه بنده تحقیق نموده است
که برای پس چهارده شش باید در ای جنگی و بر نام سیر زده پانزده
و پنجم بهتر است و کمان پانزده شش باز داده هم مبارزند لیکن تیر آنها ب
البهم نصف الغوس زیاده باید و این در هندوستان رواج دارد
بسیب کونای دستها چون تیر بصورت و میغ راست و دور است
که در است چنانچه گفته غایب تیر از سر آن که راست کار است نشاند
دست غایب بار است و ترکیب کمان اگر چه در دیده ظاهر است کج نمائت
اما بدلیل موج راست جفتی کمان نزد اهل دانش نامت است اول
الکة لکبر ابر یکسرمو خانه اس از میزان عدل بخا و ز نماید تیر هرگز از دست

و بکر است که آن را از راست بر آمدن نیز می گویند و بکر است که آن را از
 نبیند نیز از خانه آن راست بر می آید و در میان ساختن نیز می آید و در
 باید و آنست که ساختن نیز می آید که مذکور است که بعد از پنج نوبت چوب نیز که
 جانب چنانست سه پرده کند و منزه آنرا بر آورده و بر سر چنان قرار دهد
 نماید و بالای آن سه چوب باشد و چوب اول بی چوبانده و نود و سه
 خنک کرده اند بعد از آن سوفا را هم به قسم دو بی و بکر کند و در چند
 روز خنک کرده اند بعد از آن سوفا را نیز مذکور باید که بوزن چنان
 بنشیند و اگر وزن کند دو حصه طرف سوفا و یک حصه طرف چنان بهیچ
 با کار بعد از آن تمام باید بعد از رنگ و روغن موافق خاطر خواه کرده بجا
 بر دو قایم حلقه چنان بود که چاق کرده باشد تا با توده روز فرود نماند
 و بعد از انقضای ایام نامی مذکوره تا دو کهری فرود آرد و بعد از آن

نماست که هر چه در چهار کعبه بی اختیار آورده است همه آنست که فرود آورده
باشد مضافاً بآنکه در غیر آن از راه باید که اول که گذاری بیایم موزد
بعده استعمال نمیراند از بی شکر و کندی غایب بخت آنچه از کعبه برای صفای
سنت و خل و آرد و همچنان شیکو برای صاف رفتن نمیرود و قیام کنان
و خل تمام دارد و شیکو را از جرم و چوب و شاخ میبازند و در چاه
کمان از سر ششم وصل میکنند و این اکثر در ولایت بوزان بود
و پهاست بختاب هم مروج است غایب تر کش میبازد لازم است که را
کردن نمیرود جاق نمون کمان بیایم موزد چه در غیر آن از بی بر جاق
بودن کمان است اگر کمان نیم جوبی جاق باشد خاطر خواه نمیرود بلکه
استعمال آن نمیدانند در آن نفس نمیرود که استیج به نمیراند
رسیده و انشای این چیزهای از جمله واجبات غایب باید که کمان

از کعبه

تیر اندازی را بی تیر خوب فلک است نیکو و همچنین چه جلد دارد که این جزو
کمان را کند کرد انداخته تیر انداز را باید که بدو سمت تیر انداز و یعنی
طرف مشرق و جنوب و سمت قبلی و شمال و منحنی خایه بداند
کمان بکش تیر را بر آکنده مباد ز دست طبله کماندار قدرت نه باشد
باشد و اگر قادر بود تیر را است خواهد رفت و لیکن چه کار در توده زور
کم میکنند پس کمان خوش آینه و سبک و هوای سوئی نامری خوب کرد
دوبی اطرافین و نخه های کمان برابر چون کرده و خشک و دوله
و سکه بود و بهتر است و گفته اند که بی سرش در دوساله خشک شود
و بعد از آن رنگ و روغن میکنند و باید که در وقت چو نکر و ن کمان
شک احتیاط کند که کج چو نند شود و نخ را تا همین یعنی کمی نطیف
و یک جانب و یک لقمه و یک چو نند شده باشد و هر سوئی که می دزد

سومان شده و باقی بر زمین می‌نشیند و کمی جنب کمتر بجا برود و ممکن است
که همچنین گمان باشد اگر چه برود کرپی آتش در جاق کرپی راست می‌کند
لیکن در اندک مدتی باصل خود باز می‌گردد و چنانچه واقعت که کله‌شقی
یروجع الی اصله فایده اگر کسی پرسد که چشمه بن از چه سبب است
بگو که از نشن حبت یکی تخت سو فار و ویم فوق سوم بین چهارم پ
پنجم در آو رون در زه ششم حبتن از زه باید دانست که هر سه پ
از بخرج باشد و اگر هر سه پ مختلفه وصل کرده تیر رخ خواهد کرد و کج خواهد
و آواز غیر شبید امیکنده فایده در آو آب تیر اندازی در مدیج الار
آورده که اول چیزی که مبتدی را باید آموخت اولت و آن است
که نیت او بخر بود و همت او بلند و بادا نا بان این فن با اوب باشد
بگذار و خصومت و جدال را و زبانی سخن و بسیار خندیدن و حقیر ندانند

و

۱۲۱

۱۸۷
کس را که کمر از خود باشد و با وی سینه نمکند چنانکه خود مغرور باشد
و در روح گوید و ترغیب کند با کسی که بیشتر از وی باشد در صفت باشد پس
باید که از خود غلبه گیرد و غلبه انتخاب قصید ظاهر علی قصه ای بر سرش
نشد که نویسد رانه بانه را نویسد زوی بانه را که سبب الهم منقب
فصل گمانی غیره چون در صحاح علم بود خط خانه را علمی بیان کنیم که در وقت
چاق قبل از کبر آوم آمده از بهر دانه را که سر و در جهان ز کمان نام زد
نزدان گفت که به خواه سپاه کنند رانه بهرام زین گرفت جسته و م و
زنگ باره ارس در این شکست سپاه کنند رانه گویم ز علم نبرد و کمان بزرگان
سخن نه و در کوشش که علمی این یک زمانه رانه عافی بنم ز نبرد و کمان زانکه
از خوان اصم بنوا شناسن سخن عامیانه را نبرد چکانه است بچکانه بزم
خون و در گیش زمینها رنداری چکانه را بهرام و در قفنه و دیار ظاهر است

نه تا نیم شب زخمش را پایی نودانه را چین در جیب می کشد و ابرو کرده می بند
قلب را که بفرغ کند از خانه را نه جنگلی که پر فتنه و از او کش می بند بیکان
کشته برکش و برکن دو کانه را نه بنا هلال که شب را دور گرفت نشست
اندک بناب دشت بزن هر دو نشانه را نه استاده دست فتنه چنان
که استوار نهان مخوف نازی ازان ره رفت نه زان آری راست
وار و کمان راست و فتنه راست مه آرد و مقابل این هر سه کارها
که دروم دهند مایح و مخین کت شوند نه زمینها رفته ز بغل بند
را نه زو بر چکره خود و انگشت دست راست که آرد در میان آن هر دو
دانه را نه سه راست را دورست که بر روی دست از آواز و کانه
برون کن نودانه چون نشست شد گرفته چنان و و کش کش زان
میزند نه سو فارغند را نه و زوده و ارسنه و کن بی چشم نبر

تیره و کره میبندد بر اندام لبانه را نه دست کمان بران چو بکشد در شب
 سر ابرش چینه و بران نماز باشد رات بر دوشش کوشش میبختن بکشد
 تیرک و بر کند زلف را نه در کش می جی چشم و درارش نو بکشد بران
 پیش عارض و بچین و دو کانه را نه از نهار و در کش و غرس و دیر و پیش
 از دست خویش نفع نشن ناز باشد رات چون تیر بکشد بی بر فضا را نه کش
 نه از او کمر نیست سبک کن و نه رات خوابی که ببرد از دل سندان
 که در کند هم نشانه را نه بران هم نشانه رات چون بورد و در کمان شود چون
 شیر بر سر آستان زرسمان زمان آستان را نه و آبی که تیر را که زنده بر کش
 آنگس که زد و بکشد کمان هر دو نشانه را نه خفته شود از زمین حو عباده و در کش
 تمام شود از بسیار و نه بده بطانه را نه اندر کشیده و امن و بر و در کش
 نه افکند کوشش ناز نه زده فلان را نه تیر و کمان خاصه یکبار دست جاق

تا در زمان جنگ نیازی بهانه را بر قوس چون هلال فرود آمد
گفت را بکوت دار نمایان خزان را چون خانه گشت حاصل بالا گرفت روز
در کش پاشش به بین هر دو خانه را چون سخت است قوت بازو
با کمان و تیر گشت ز تیر کش سر و بجانه را تیرت بر آسمان بخراشید
اندک میان بناب و برزن هر دو خانه را وقت گرفت با شش به برینه
بر منته و از زخم رو ب عد خون روان را که کبری طهارت هرگز کمان
و نیز گشت بی پیشه هوس هرگز نداشت مندا از خبر و غیره بر آید
مکه ز زخم خویش و عده آسمان را از رخت مستعار بچونام خود بنده
بعین خواه خبر و کمان که را میکان چو بوسه زویش باخ فتنه
روزی بیار نازه و برزن نداشت را که در کمان کشیده کنی و گشت تیر
و تیر من بجهت دو دست که را نه چپ را چنان برانزین را بچپ

که هر دو دست بر سر او نهاده و خانه را در خفا نشان و مقرر وسطی که بخت
 کوئی ز ناخشنود بر نه خون روانه رانده مکه از بر خویش نواز چیده و کند
 در وقت کند ناکه بهیشت نه رانده دست عیان چو بر شو و در زمان دو
 بنامزدش جد و جهد عاشقانه را جفا و درشت زن و چو در
 بناب با نوک برادر بر این نه رانده و زانکه دست را بکن
 سن ناز با بدج ناز کویم و با بدج و آنه را نه بزرگ ناز کویم نه بکویم
 و در تعب او بکن که نوز و نوز نه رانده و در رانده بدج الاسرار
 آورده که شناختن کمان پیش از ده آنت که پیش از ده آنت
 آن راست است بانه و در سختن آن خطائی رفته بانه پس چون
 و بر بی آید و در باغی که معتدل است و هیچ خطائی در سختن
 نظر کن به بی و بر این آن و بر این بر این باره آید که کویم و با بدج
 که معلوم شود

که معلوم شود اگر در پی کبری است خواهد بود و با توانی در پی کردن و عمل کرد
باشد اواز است بر خواهد آمد و چون در باغی که در همه حکم بسیار نظر
بر هر دو کورده آن کن اگر قبضه کی قبضه کمان بدست بگیرد و کشت کمان
بسوی تو باشد پس بی کوشتهای آن را با قبضه آن بس اگر برابر باشد
بهتر بود و با نظر بسوی هر دو خانه آن کمان کن و کشت آنرا بفرستی
بکلیبی خود را شش زهر کمان نگاه دارد و کذا شدن باید بر کمان بر
استفهام حقیقت است زیرا برای امانت کمان اگر نظر بر امانت نموده
در با کبر و مردود و ازل و ابد است و از کجاست کوشه دیگر را گرفته بسوی
خود کشد و ماله دست خود را بر پشت و شکم کمان که جای است و بجهت
در خانه های بنو و پس زده کن آن را بفرستی که بلا غیبت بافته و زمانه ^{چهاران} نگاه
را بعبده راست سله آنچه که ناب و در و بافته باشد و بهین آن را بفرستی ^{راست}

و این است

۱۹۰
 در دایره قبضه در پست کسب نموده با ازان کمان که شکست فاجده
 در میان نموده اند ای کسب در خاک بر موزن بخود سه اول از خاک بر نرفته
 که مشهود بهر مزل از سبزه میکن از نموده سبزه شال بر سر خاک زنده و در
 حال نماند که نموده بزرگ برف رود و جلده در خاک بر موزن شود و سبزه
 را ازان مقام برای نامیده ان بای نموده در آرد نموده در دست راست
 کبر و در دست چپ بانی بانی در دست فصد و در فصد کردن دوم
 کن فبینه در دست خویش علم کن که بدانی نفس گرفت قرار نموده و جلده
 کمان بکند از سبزه با بهام جلده در کبری هم سبزه نموده در کبری
 هم باین طرز زامشال نام شمس را نامشال نام یک سو فاذ
 اش جفا نموده که بعضی حبیب و فاجه نموده بند دست و کمان و هم
 شانه و هر دو گفت را سنج هر سه بخش نموده علم نموده دوم نموده از نموده

قبضه از زور موشک ایهام بکشت از شمع ایهام هم پدید

در کمان آئی زور بر باشد نغمائی و هست چون شکوفه بانه بانه

اندر کمان کله سینه کج کمن بند دست را هرگز هم مرست شمع را هرگز

هم مرست شمع با خسار هم برابر چهار خوش آنار کند را نیز خوش

دم ده از بن کوشش بر دارم ده تا دم کند خود محبت از جای چو چو

نیز از قبضه مسای میان تاب و بجه مناسب کرستی زنی کرد و است

چون دهد دست شست و قبضه ترا همچو کره و را چو شنبه بر است

قبضه در حد اعتدال کشتش نیز را هم بروت مال کشتش در کشتش

بر کمان کنی قبضه را سو آسمان نکستی جبهه را هم باید زون نکستی

قبضه را نیز سر مو کنی راست اسناده شود دست بکیر قبضه دست

را برابر چو شنبه که گوناگون را بر است داری نیز را هم بر است بگذاری

الکافور

۱۹۱
یک نفا و ست کنی به کجاست موی راستی را کی رود هر سوئی قایده در جهان
معرفت خبر و چوبه خبر چوبه خبر را مباد کن که نباشد ز شاخ ازین
از سری های پیش حیده بگیر خبر در کالبد کشته بگیرد رانک آتشین
ما و زارش هم بشاخ کوزن سو فارش لب و فارشک مسیبه
خبر آن گن و مسیبه جابر بردن به بر خاش جابر هیلوب بشاخ
هم سو فار کم کنی ز سری سلب بجان زباده کن سری خبر نام
تبر کو بانی چون سر خاش بوسانی شکر شود رات چو کو مسیبه
نام خبر صدانی او آید و جهان معرفت کمان و جلوه شست فتنه
همچو صورت مدونه هر کجاست نوی معنی بروید که در قیاس زرشانی
بلکه در قیاس در افغانی از کما هندی طالع خیم بپوشد شکسته
نشد مسیبه جلیقه بود و معقول چون سبازند از رخ مقبول

جله اندر خور کمان بلبله کرسنو و لک سر اکران آید شکسته می نشیند بر بلند چتر
نسب و خصلت نیکو از ده کبر نیکه نچو هر کمان نداری هست اندر
کمان سبک سارگی رفته نافته ز نار حبش بد که اندر میان فتنه بد
دست خود را زار برداری مثل پیران بقیف برداری اگر از
هر دو جانب عدست فتنه از فتنه های بی بدست فتنه در میان
مواقعت غیر با کمان کو بدست تیر در جلای کمان در بند از حقیقت
برو نشان چو ندیم بمان تیر نشان بنما با سر سیری کمان ببینا
که بیا بد دست در میان تیر انداختن بود کمان فایده در میان استعمال
چنانچه نشان هر نشان کو بدست کرده جرم کن نشان بدو ز کجایم جرم نشان
بدو ز اول آن کرده را که می آری بقدر شش کمان نیکه دارد
از کمان با تو اعدا و اسباب کمان را که بر اندازم منسوب چون بالعدو رسد از تیر که را که

تجهیز از آن

بعد از آن جرم ^{بجای} گشت گمان ^{بجای} گشته بود و بر این نشان ^{۱۹۲}
همه را آنجا هزار که زینست ^{بجای} بخت که بر ورم ^{بجای} بخت بعد از آن
جرم را به بر از سر ^{بجای} بقیامی که گفته شد بر تر ^{بجای} بعد از جرم را به دور
بدار که گمان نوزده شود و بشماره چون نشانه با نقد و مپشی باشد
و یک هزار که زنی که ترا کار شد طفو اما رت بر ره جل قدم نشانه
بدار که هر که از خدا عطا باشد او درین مپش ^{بجای} بخت باشد
فایده باید دانست لازمست هرگز انداز را که طریقه ساختن فایده
و انواع تیر و گمان را به اند که اگر احتیاج بر آن افتد عاجز نماند
لیکن با وجود بودن اهل این مپش هرگز خود مرنگب اگر دوزیر که
طلب روزی اهل این صنایع از آن کسب حلال میشود و فوت
لاموت شان مختصر بر آنست پس مانع روزی که شدن ^{عظیم} بخت

و باید که همیشه با اهل انصاف مدارا و سلوک و بخشش بقدر وسعت
خود که لا یكلف الله نفسا الا وسعها و اوست بیروت
میش آید تا بهره از آن کسب پرورار و فایده باید که نیز اند از جمیع کسب
و آلات نیز سازبی و کمان سازبی همیشه با خود داشته باشد خصوصا
نخف که مساوات اختیار کند که اگر حاجت بر آن مسکرو و خصوصا
آلات راست نمودن نیز و کمان و کوشه کبر و از قسم سونان و نیز
و آری و برمه و آلات راست نمودن کمان و جدار واجب و اند
که همراه باشد و زه کیرهای متعدد و هکله اسباب درست نمودن
زه کیر و کوشه کیر نیز همراه داشته باشد زیرا که اینچنین اگر فرو می شود
که بدون آن و متعدد و معطل مسکرو و در روز جنگ و کار
جله بیای کمان را هم متعدد داشتن ضرورت بسیار نیز کوفت با خود بردارد

نخف

موصوفه و معصوم که هر دو لازمست که گوشه کبر و قدری آبر و بزرگو

مار خام و قدری موم و جنبه که زیر خاف داده بر بالای آن جنبه چینی

موجب استحکام جلد و جلده بی غیر میگرد و همراه خود داشته باشد

و دیگر آنکه غیر انداز بر خود لازم کرد و آنکه تیر اندازی فرستد الله

بکرده باشد نه برای نام آوری و ربا که اگر حبسین بکند خسران دنیا

الآخره خواهد گشت و هم از ثواب و هم از ترفی و رنجکار محروم

عقل خواهد ماند فایده دیگر آنکه در هر تیر انداختن با و از بلند کلمه تسبیح

بکبریا تسبیح یعنی لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان الله و

بسم الله الرحمن الرحیم گفتن برای طلبت صبر و در یافتن

ثواب و حصول مطالب و ترفی احوال خود و غلبه یافتن بر دشمن خود

لازم کرد و این را در اصطلاح ابن طایفه بانی گویند یعنی تیر انداختن

بگوید از آنکه در این کتاب
بگوید از آنکه در این کتاب

نیز تکبیر گفتن را لازم دارد و چنانچه ابتدای هر نماز اوّلین مرتبه است

میدهند که از جمله وجوب است لهذا بر هر نماز باید که تکبیر حاکم بود که فوائد ذکر حاکمی

از حدیث نبوی ثابت است هر چند ذکر خفی نیز درست است لیکن بی شکی

و ذکر حاکمی بهتر است که حدیث نبوی صلی الله علیه و آله وسلم شاهد حال است

قال رسول الله صلی الله علیه و سلم ان ذکر الحاکم عشر

فوائدا صفا القلوب و تنبيه العاقلین و اظهار الدین

و صحت البدن و لذّة الروح و نفي خواطر الشیطانیه

و النفسانیة و توجّه الی الله و تعص عن غیر الله و بدیع فح

الحجّ بنیه و بنیة الله تعالی و دیگر سبقت و مشورت در

نبر اندازی نماید که بموجب فرموده از خود بزرگ که الامر فوق الامر

و اوجب است که بزرگ است بعلیه نیز بزرگ است بعلیه نیز بزرگ است بعلیه

و اوجب است که بزرگ است بعلیه نیز بزرگ است بعلیه نیز بزرگ است بعلیه

بگافراست بهر روی قید و ثبت بقید و در حالت غیر انداختن نیست

که روی غیر انداز بجانب قید باشد نه غیر بطرف مذکور و بای خود را

بطرف غیر و گمان نکند که حشش لازمست و مبادرت بکوفتن غیر و

گمان بدست راست بکند بهر تقدیر نامفید و رگ باشد هر چند هر دست

و ادب غیر و گمان را پیشتر نگاه دارد و تو فبق زبانه میباید و اگر فایم

بدست فاعده گمان را بدید لازمست که اسناد شده بگیرد که حرکت

فاجده باید و انت گمان حلقه را هرگاه ملاحظه نمایند باید که اول سینه

و مبنی از اینک و که در زانش کم و زبانه نموده باشد و پسند و بند

در حلقه از جهت است در اصل شاخ و باز طرف شاخ با در اصل

جوب از جانب جوب با تفاوت در شاخ بسبب زانش با در جوب

بهین بسبب و با در زانش بی شاه باشد و از ملبدن در گمان معلوم

دست را بر کمان چنان بگردانند که هیچ جایش ملاحظه ننموده نکند و اگر
تفاوت در تراشش خواهد و در بینی و حواری و در بینی معلوم کرد و از
آن موضع نشیب خواهد نمود و اگر بی ترکیب باشد از جانب چوب
چندان عیبی ندارد اگر چوب شکسته باشد و در ترکیب چنان معلوم شود
و در نور چندان عیب ندارد و در ترکیب بی و هر خاصیت نور و خط
شکاف و در بی از جای کلاه سرخ عیب کلیت در کمان و همچنین
اگر مفصل زیر خالی نژد یک قبضه عیب بدید کمان را رد و اگر کار و بر و اگر
در کشیدن حلقه با عادت دست بر آمده کی شاخ بنظر آید آنکمان را بشا
گرفت که آنرا در اصطلاح کمانگران گیتی گویند و بینی و بینی و در تراش
چندان نیست و عیبی ضرورت بند بی کردن کا و ممش بیای می موضع چوب
باید داشت که فی القبحه محافظت منها بدید ظاهره و غیره از بعضی غیر اند از نزد

لیکن تفاوت در کمال است که در بعضی زیاد و در بعضی کم است
و بعضی کمال ساقی دارند که در محبت و خدمت اسنادان اخذ نموده و
حرفهای خوب از آنها بخاطر دارند و بعضی از پیش خود بسیار بحث و
کرده بمقصد بی نام نیاورند کم و بیش این علم را تحصیل و آموخته اند و
بعضی که بارشاد اسناد حاصل نموده اند با اسناد نشان کامل است
و با جاهل است بهر تقدیر حق نشاء محبت و محاسن را ضایع نمیکردند و خواه
از پیش خود خواه نباشد اسناد نایل چون در گاه با کمال و وسیع است
فی الحال مفوض میگردد پس هر که از پیش خود اسناد بسیار از قبل
آنجا آید بود و محاسن از پیش خود چیزی نباشد هیچ این خیر تری نباشد
هیچ حوائی نباشد اسناد کار ناکند که در شکر ریزی نباشد پس نامقدود
باشد بگویند که او پند و کامل بخوبی و آنکه کم گفت و شنود نیز از پیش خود

آن را نیز اندازد سماهی گویند و اگر از پیش خود تحصیل کند آنرا قیاس
گویند و آلهای که مطالع کتب و بوقوف خود و ریافت نمود باشند آنرا
کنای گویند و آلهای که بخت و تعلیم او ستادی مثل خود اموخته باشند
آنرا عامی گویند و آلهای که بخدمت او ستاد اخذ کرده باشند عطای گویند
و کسی که بخت خود بخدمت استاد کامل کتب نیز اندازی نموده آن را ششم
به دو قسم اول آنکه نیز خوب می اندازند و تا بلکه نرسانند و مرعیه این صفت
را مفید گویند و بعضی آن را کسی نافل میگویند و دیگر شخصی که بلکه ریشنا
آنرا کسی کامل میگویند و دیگر در جامع الاسرار آورده که بدین روشنی اند
بر چند وجه است یکی آنکه هر دو چشم از اندرون مکان به میبند و در آمد نیز از چون
و بد که میکان تمام بر میبند و در آمد و رفت نه نیز بگذارد آن را ثان میگویند
و این نیز برام کوشت و دوم آنکه در چشم راست را بر میکان باندند و در

نظر را بر آن و هر چه بر دستار که گمان بسبب چون در پیکان را بر گشت
 خود بجهان نمیرد و بعضی از مبرون گمان نیز را سره میکنند و رشتند
 و از چشم چپ می بیند نوک نمیرد و از چشم راست قبضه گمان را می بیند
 ظاهر جهانیدن نمیرد بر سه قسم است یکی آنکه بمقدار قبضه نمیرد که مبرون
 بماند بمقدار شش مبرون یکی وقف نموده بجهانند و دوم آنکه پیکان چون بر
 قبضه برسد آن زمان بمقدار شش مبرون و وعد و قرار گرفته بجهانند سوم آنکه
 چون پیکان بر انگشت ایهام در آید آن زمان بمقدار شش مبرون و سه عدد
 نمیرد و آنگاه بجهانند و زباده اسم نمیرد آنگاه داشته می اندازند لیکن سبب
 مساک و خال و رتبه سید الی آرد و در هیچ مبدن نمیرد قدر شش
 و جلدی میکنند نمیرد بسیار کار خواهد کرد و بعضی ربع نمیرد و فتنه مبرون
 گمان مبدان آن زمان قدری نمیرد را اسناد و میبجایند و آنرا

و این را نیکو کشی گویند فایده بدر وقت آستین بر چسب و جیب کی آنکه
 زده و زبانه باشد دویم آنکه دست کمان بدرون کش شود پوم از پنجه
 کمانست چهارم بسبب کی ساختن بند دست قبضه پنجم از دست قبضه
 و بار یکی قبضه ششم از آستین است که وقت نبرد انداختن نه چندان فایده
 شکسته شدن ناخن ایهام دست نیست از چهار وجوبست یکی آنکه زبانه
 زنگیر دراز بود و دویم آنکه ایهام پیش از سبایت بدست بود آنکه ناخن دراز
 شود چهارم روز سبایت بر ایهام بسیار برسد یعنی از پنجه نشود
 انگشت مذکور است و دیگر بسبب پی زبانه زنگیر است و این را مصلحت فایده
فایده شکستن سوار از دو وجوبست یکی آنکه از نگیر و اون انگشت سبایت
 بر سوار دویم از بری زده است و تنگی سوار سبایت که از سبایت
 و دومی جوید فایده چندان غیر از چند وجوبست از درازی نه با آنکه

یا با یکی زده و از یکم و زبانی هر دو سبک و از سبک بودن کمان است و

و دیگر از مخالفت بر تار که یکی سبک و دویم سنگین یا یکی خوابیده است

و دویم استاده یا چکان سبک است و بر سنگین و باطلک است بر سبک

و چکان کران و از خفگی سوختن بر و از نرمی خفته و باز و کرمان که از

کمان از زباده باشد یا تیر موافق کمان نباشد و اندک علم بالصواب

فایده ظاهر یعنی در رساله خود آورده اگر چون باشد کمان سبک من پس

آن است و در هم است و بدین برصد و راجع است و هرگاه باشد کمان

بجایه چهل من پس تیر آن بمقدار چکان و پر خانه ده و در هم است

و بدین برصد و سبک و پنج و راجع است و هرگاه باشد کمان بجایه من

پس تیر مثل آنست و بدین برصد و بجایه و راجع اندازد و هرگاه باشد

کمان شصت من پس تیر آن یا از ده و در هم است و بدین نامده و معانی

و همچنین اگر باشد نوومن پس نیز آن نیز باز و در هم است و بد آن
 ناصد و راج و اگر صد من بود پس نیز آن دو آرزو در هم است تا نژده
 در هم و با نژده و ناصد و صفت و راج ناصد و راج و بعد از این ناصد
 و کلیه نیست که جمیع نیز ناصد و راج است از ناصد و راج و ناصد است
 پس وزن آنها دو آرزو در هم است تا نژده و در هم و ناصد و راج
 و اما نیز ناصد و راج پس وزن آنها باز و در هم است و راج و در هم
 و ناصد و راج نیز ناصد و راج با ناصد و راج و ناصد و راج و ناصد
 که در هر مقام و در هر روز آن نیز موافق روز کما ناصد و راج و ناصد
 فایده چون نیز ناصد و راج ناصد و راج و ناصد و راج و ناصد و راج
 ناصد و راج و ناصد و راج و ناصد و راج و ناصد و راج و ناصد و راج
 و در ناصد و راج و ناصد و راج و ناصد و راج و ناصد و راج و ناصد و راج

نکته

بلکه دایره است یعنی اگر کسی که این نب را کشد حلقه نامند و حلقه دایره
 را گویند و نیز بجای نقطه است که در وسط دایره باشد و بعضی آنرا خط
 وسط نامند پس باید که بنر و در وسط همان بود که همان بنر چون بحکم
 مانند نقطه است و طول و عرض را نشان بدهد و بدین زبراکه چون بنر اندازان
 هدف راست کنند و در وسط آن نقطه نهند چون بنر بر صواب
 افتد و بر میان دایره هدف نشیند هم نقطه بود و در خط کشتن همان
 و پوسن بنر زده چون از و کشت و باید بنر زده و نیمه همان از بالا نشیند
 بود و نیم زده و نیم همان از زیر بنر دایره بود و نیز نقطه بود و قایده
 باید داشت که در بعضی رساله ها آورده که چون بنر اندازی بر تپ
 بکمال رسانیده باشد صفت بادش میشود و فوج مولف استغفر
 برین منوال آورده که مبدی و قسبه از کجا بود کشت فراغ حاصل کرد

صفت مختص به امیکند برای آنکه جمیع اعضائی خود را از عیوب و علل و
از جمیع منہیات مانعیت نموده پاک و صاف منہاید صفت دوم
تبر اندازی نمیکست که نظر داند اخشن و برشتن در سائیدن آزار شکنجه
خوانند که بزور تمام و محبت مایه باشد و منہای در روز بخورد و آراستند
و چهراستند و این هنر را تمام بدست آورد و سوم صفت فاضلیست که آن
تبر اندازی نموده باشد و درین هنر از تمامی علم و عمل و از او آفرینش با
و مسافران آن که از قرآن و احادیث نامت شده خبر و آرمش و نماز
نگین تبر و از علیت مائی باشد شروع دیگر محفوظ باشد بعد از آن بر تمام
اندازیست که صفت باو شاه است چنانچه بالا نقل شد بافت ظاهره
در بیان استخاره باید که بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز استخاره بجا آورد
بعد از دعا نوشته میشود و بخواند تا سه روز و توکل بحی سجد و دعا نموده

۱۹۹
 در انکار افعال نام نهاد پیش هر چه بعد از استخاره اول بران موافق باشد
 بمنزله که ابناء هم است با وجود هفت مرتبه در دو بخاند دست صد و شصت مرتبه
 بگوید یا سلام و سلم خوانده بخواب رود و برای هر مطلبی که این عمل کند از فضل
 حق سبحانه تعالی انکار بر او رسد فایده و عموماً نیز اندازی مجرب اول
 اگر تکبیر وقت مؤخر نموده شروع نماید علی الخصوص وقت صبح وضو نموده و
 نماز نفل به نیت که در اول مفسر نموده خوانده بعد از سه مرتبه در
 خوانده شروع کند به تیر انداختن پس اگر برای عیبت کند باید که در وقت
 کلمات شایسته تصور مطلوب را مد نظر داشته بفرستد تمام یعنی لا اله الا الله
 تیر اندازد یعنی در وقت کشیدن لا اله الا الله وقت گذارد عمل مذکور
 بجا آورد و اگر کسی را مضرت رساند نیت پس باید که در وقت نیت کلمات
 صورت آنرا در زیر چشم و بخاری دولت در اول آورده تیر اندازد

با چهل روز انقباض بجای آرد و غده او آن یک صد و یک نمبر موزن است
که در وقت موزنی پانزده تریاخذ خسته باشد و باید وضو بود و یک سنجین نگویید
پس در هر تریاخذ یک بار دانه ناصواب حاصل و استخاره نمود و او عیب
و دعوی نهایی بسیار اند مولف ضعیف برای طول کلام ذکر نکرد و که خبر
الکلام مقل و اول وقت غایت باید دانست که رعایت رجال الغیبیه اندازد
در رجال الغیبیه را در همه امور چه در شکار و چه معرکه و سفره نظر داشته باشد
در تریاخذ از بی و جمیع امور و حساب غالب مغلوب را نیزه نظر داشته
و حساب رجال الغیبیه هوس است که در تریاخذ بهر یک است می باشد پس
هر امور بر پشت باشند و حساب غالب مغلوب را از بی و جمعی بفهمند
باجز عین جنس کم بودن خوش است با مخالف محض کم بودن خوش
نکردن آن هر دو را یکسان بود و هر که سالتش خود و غالب آن بود

فایده در بیان آنچه هر سه بر غیر از یک جنس بود یعنی باز و حب که کرد
 گاه میگویند خوبست و از ناپذیری راست خوب نیست پس بدست هر سه
 بر تار بطرف قبضه گمان بود و بدست هر سه بر که بطرف شست خوانده شد و در
 باد و بر پامی بنشیند و اخل میشود و غیر را بر اکناف میبازد و فایده چون بنشیند
 در گمان رود بدست گمان در گمان رود و چون از گمان بیرون آید از دست
 شست بیرون آید فایده حرف در توبه اندازی و مبارکی و در طایف و مشهور
 باز و در غیر مناسب است و مستوی و در بر تار اندازی فایده
 در فوس نام آورده که اگر سبای عالی که سب رسای عشق خود را گشت
 را بر مبداء و در سلک تیر اندازان محب علم شمار میکنند و هر حب که در شمس
 علم انداخته باشد و از جمیع امور ماهر بود آنرا استاد گویند فایده
 در بیان بر تار کردن شکر و غیره باید دانست که در رساله ^{آورد} _{العیل}

که چون اول قیامت کان برت شاگرد هر چه باید که بر عیسی صلوات الله علیه

به بنا بر حضرت سرور کائنات صلی الله علیه و آله وسلم و بنام حضرت

ساده مردان علیه السلام و جمیع بزرگان سلف فائز نمود و تقسیم نماید

بعده و کباب و نرگ که عبارت از نرگ باشد در وقت شکر و ده و نرگ

که در جمیع امور بالانیت باشد و نرگ که در کباب و نرگ و نرگ

کباب و نرگ که موی را از نان بری آرد و نرگ و نرگ که

کباب را با نرگ که نرگ و نرگ که نرگ و نرگ که نرگ

نرگ و نرگ که نرگ و نرگ که نرگ و نرگ که نرگ

کباب و نرگ که نرگ و نرگ که نرگ و نرگ که نرگ

نرگ و نرگ که نرگ و نرگ که نرگ و نرگ که نرگ

نرگ و نرگ که نرگ و نرگ که نرگ و نرگ که نرگ

نرگ و نرگ

کلمه

نما باند مرتبه قرار داده اند کسی که از آن دست باشد باید که چند روز

مشت قبضه را بدوایم نموده لازم کشند تا از آن دست هر طرف

بشود و کشیدن لازم مشروط است مشروط است بر شرط اول آنست که

که رخصت از استنا گرفته قبضه کبر و از پاشنه خبردار باشد تا بدو

و امن بسوم جرقه دست چهارم جرقه استنب مشروط و دوم با شش

کشیدن لازم نرم را مشروط بسوم در وقت لیزم کشیدن همه اعضا لازم دارد

و روی را راست و درت دارد که بن پنی و سر و قبضه درت آید

تا چهره و درت نماید و روی در هسم کشند و مرفق راست را با استخوان

نام خدا شده مرفق چپ راست و فکرم دور و دور کشیدن باید که قوت

تمام بر بایستی راست آید و در کشدن تمام قوت بر بایستی چپ شرط چهارم

دست را چنان فایم وارو که اگر شخصی از او زکمر و از کمان کشیدن بکشد

در هر دو روز یکبار
اول و دوم و سوم و چهارم
و پنجم و ششم و هفتم
و هشتم و نهم و دهم
و یازدهم و بیستم

هر دو مرفی داشت و بجان می بستند شرط پنجم لزوم را راست و در شرط
 ششم راست گذاشتند شرط هفتم نامزدی گذاشتند شرط هشتم در پند
 بجان باشد که باشد بای حب باشد تا ننگ بای راست برابر باشد
 و فرق بین عقد بن یکدست بود پس بعد از مدت دو ماه که با و نمید
 بگذاشتند چنانچه که عقد او نمید را سابقا در باب صفت کباده نوشته
 و باید که کشش کباده را تا گوشش کشند بلکه زیاده از آن کفشتند اند چنانچه
 مشهور است که برکش و باید از ده کشیدن لزوم را هر دو را التزام نماید بلکه
 هر دو وقت بلافاصله می کشیده باشد بهتر است چنانچه هم می کشیدند
 مقیم مبتدی زین هنوز جویند نمی کنند - اولین عزمم خود بزم کنند
 کشش لازم را با استقلال - برسان بر کمال استعمال - این کششها
 لزوم داریم کن - قبضه هر دو دستش فایم کن - بر هر عدد دست را افزا

همچون با نصد و هزار فتنه لازم را مستحق شد و درین واسطه با نصد

و یک هزار از قلاب و مبدی را باید که کند و کجانی که عبارت از نمیه باشد

بمبینه همراه و تا آنکه دست مستقیم کرد و در نظر هم ضبط شود و نمیه کانی را گویند

که از لیزم سخت تر باشد و از فوت نمیه اندازد با یکم مثلاً جوانی که کمان

چهل تنی بی قصد بی نمیه تواند انداخت نمیه آن ده منی باید یعنی ربع کمان نکند

یا کسی زیاده بار عایت شد و شد و کشیدن و استوار و معلوم آورد

باشد و لیکن نفع او نیمه را با بیقیم هر روز زیاده و کمبند چنانکه هر روز

بافزاید تا صد قلاب هر گاه که از صد قلاب تجاوز نکند باید که هر روز و دو قلاب

زیاده مسکوره باشد تا دو صد و صد قلاب برساند و اگر زیاده از این

در استعمال آرد اولی و انصب و بعضی قلاب لازم را تا هزار قلاب نیمه

نفع او گفته اند بر مقدار کشیدن دست چنان فایده میشود که هر قسم از بزرگترین

نفس از روی میبکشد لیکن مداومت لازم لازم کرد و چهارشنبه بعد از
نفس دارد و آن را نیز فلک میگوید و پهن بس او سنا و این قدر هم
کرده اند هم مسیح گفته که و الله سعد و قاص نیز در پهن روز وفات
باشد و نیز معین امر علی الله علیه و السلام را شب چهارشنبه مد فون کرد
اند و برای تحقیق مانده کی جمیع اعضا نیز در یک هفته بگذرد تعطیل ^{روان}
و سعد و قاص هم هر بن روز رجعت نموده از بن سبب نبرند از آن ^{فیت}
تعطیل نموده اند و بعد از آن که در دست گیر و دست را معین میکنند و نیز
اینها نیز منصرف منگ کرده اند که نبرند از آن باین تو کبرند چون گفته اند
و اسلوب نبرند از بی را در دست آورده باشد بعد بر نبرند از بی پس
چنانچه با نماند هر روز نبرند از آن نماند بلکه نبرند از آن نماند نبرند
نزد و چنانچه عزیزی گفته کون و مکان بعین که چو و خانه کمان است

آباد کن بعل و محل هر دو خانه را که نامش و قبضه راست شود نعلین و کفش
رو زان شغل نبر کن و هم نشانه را که عزیزی و بگو گفته اگر بر دلی بمان
شده اسیر است انبش خودش ساز و ترکش کبر جدانی مجاز کمان بکفش
که بار موافق کمانت و پس و اصل در بناب کلمی را بخود راه ندید که او
گفته اند که هر که بگوید ز نبر انداختن ترک کند تفاوت بی استعالی چه بود
ظاهر شد و پس بسیار که این کس بکدام کمان را از خود جدا نکند که عزیزی
گفته چون نبرد کمان بآدم آمد ز خانه کر و روی در آتش از خون جگر
چون آدم خاکی بپرست بود نرانه میراث بپرست و کمانت نرانه غلظت
کماندار باش همیشه به نبرد کمان بدار باش کمانت باری که گیتی
و ز و خضم مار خن در صیبه وانی که کمان کلام الله است نبرد را
رسول الله است هر نبرد که از کمان بروی آید و ذکرش همه لا اله الا الله است

در رساله قوسیه و شناختن اوصاف متعلم آرد که هر کس را موصوف
با این صفات جمیع به مبتد تعلیم این شریف بکند چنانچه برده صفت بیجا
منو و اول اسبل و نیک و نهاد و دایم بود و حق شناس سپوم صادق
القول و درست کردار چهارم خوش خلق و خوش فقه پنجم محنت کش و جوهر
ششم کثرت و سینه فراخ و بیانی و فراخ شانه هفتم خوش رو و مودت
هشتم دراز دست نهم قلیل الکس و کینه الطاعت و دهم صعب همت
چنانچه عزیز بی کفایت صالح دور و دمنده هم باشد خادم و مستمند هم باشد
و بکوان نعمت و نخیل طبیعت و شکر بر خصلت و کرب طاعت و بدعت را
تعلیم این شریف بناید کرد اگر چه این مبتد و پارانجا پوی و رفقا
سخن از حله محالات بود اما چون بنام نامی و اسم گرامی حضرت بنیاد
جهان بنیاد بی غل الله آغاز نموده به یمن و دولت به خنده جنت سکندرت

صورت انعام یافت امیه از بزرگان بار ملک بین و بر کریمین های دانش
 انهن آنگاه که رجائی سهوی و با خطائی واقع شده باشد بذیل ملطف
 پوشند و قلم اصلاح بر آن جاری دارند و پیش از آنکه به زند پوشش
 بدانکه آن بهر چه نوجو کند صفت آن پذیرد حق تعالی را فاعل حقیقی انگاشته
 بکسر موی خود نسبت فعل خود نمکند اگر چنین کند و هر کاری که اقدام
 نماید حق سبحانه و تعالی عیب و افتی است که انکار بوجه حسن بر او رسد
 و اگر بخلاف آنکار پیش آرد و هرگز نبرد و نرسد بهر حال او را سعاداد
 ان تنگی و بوی غمزه است چنانچه در حدیث قدس آمده شمر است
 طبع است که آن مبدیه بهین معنی دارد لیکن این از احتیاج
 داده اند و عقلی در آنها و آن ممکن کرده تا در هر چه نفع خود و اندک کند
 و از ضرر بهر چیز و اگر چه نقد بر افعال از دست اما کمال برین منطبق

وما نوفي الا بالله قطعه و زمار پنج انعام ابن رساله بخاطر بنامند

و اروشن بقلب قلم آورده قطعه سز و که از لقب ابن رساله همکاران

تازه عطفه و راسه چون هف از پانزده که زخمی حسرت مذکور تاریخ

ترسیده غیر باج سینه اعداد تمام شد ابن رساله مسی بکلیات

الرمی متاخر پنج چهارم شاهر سوال بوقت و و نیم با پس

روز جمعه ۱۹۹۶ هجری قدس از خط خام اضعف الانام

عبد کرم بخش برای حاشیه خاطر از زمان مستند

شوکت و امانت صدرین جاریست امارت

نورن کام بخش و کارانی مصدرفیوضات

مجلس مبرای دوست نوازی معرکه آرا

و دشمن کداز می سر دقت و دوران

سینه چنگ سید محمد خان باور

ادامه انعامانی خصل و دولت و رافیه الی بوم الفبا منته

